

מהבקיאים הגדולים במכמני תורת הסוד, ונחשב למקובל גדול ולסולל מסילה בדרך העיון בתורתו של רבינו הרש"ש זיע"א.

היה אוהב ישראל גדול והקרין אהבה לכל יהודי ויהודי באשר הוא, ולימד זכות על כל דבר אל כל איש ואיש בדרכו. תקנות רבות ומועילות תיקן לחפצים להתקבל לשיבתו, כגון, שמירת העינים בקדושה ובעתה. שמורה ממידות רעות כעס, גאווה, עצלות, וכדומה. ראה בכותל המערבי חשיבות עצומה והקפיד מאד על צבינו על טהרת הקודש. והיה איש אמונות שסולמו היה מוצב ארצה, ואיש אשכולות בתורת הנגלה והנסתר ספרא וסייפא ובכל עת עסק בתורה ללא הרף. נפטר בי"ג באלול תשנ"ה [1995] בירושלים. השאיר צוואה חשובה ומלאה בתוכן. חידו"ת קובצו ויצאו לאור בספר "גיצית תורה". מסכת חייו ופעליו תועדה בספר "רב הכותל" מאת שמחה רוז, בשנת תשס"ג.

רבי מאיר יום טוב ניסים פרחי

הסכים להדפסת הספר "דברי שלום" לרבי רפאל אברהם שלום מזרחי [ירושלם תר"ג]. נראה שהוא הוא רבי יום טוב המכונה מירקאדו פרחי, שהיה אפוטרופוס של אלמנת הר"י אמזלג ויתומיה ובשנת תר"י יצא בשליחות לחו"ל והשאיר למורשו את רבי רפאל פאניז"ל.

תעודות הסטוריות, 13; תולדות חכמי ירושלים; יהב"י; שא"י

רבי מאיר יונה

מרבני ג'רבא. קיבל תורה מגדולי התורה שם. עלה לארץ ישראל והיה רב מקומי במגדל העמק. היה ת"ח ומרביץ תורה בתלמידים רבים היה בעל מידות תרומיות תאותו וחשקו בלימוד התורה היו בלתי נדלים, והיה דוגמא למופת במלחמותיו ומסירות נפשו למען כל דבר שבקדושה, ולמען חינוך בניו. חיבר א. ספר "בית מאיר" – "שו"ת, חידושים ש"ס ותנ"ך. נדפס בישראל תשמ"ו. ב. "מי ומי" – על הגדה של פסח.

נפטר בכ"ב אדר ב' בשנת תשד"ס [1984].

רבי מאיר יעיש

"הרב המובהק מאיר עיני חכמים בהלכה". מדייני קושטא ורבניה החשובים במאה הי"ט. בשנת תקצ"ט [1839] נזכר כבעל דין בבית הדין בבאלאט. בשבט תר"ו [פברואר 1846], בניסן תרי"ג

[אפריל-מאי 1853], בב' אייר תרכ"ו [17 באפריל 1866] ובג' כסלו תרכ"ט [17 בנובמבר 1868] היה ממונה איסור והיתר. כיהן כאב"ד איסור והיתר בי"ז ובכ"ג אב תרי"ח [28 ביולי ו' 3 באוגוסט 1858], בח' ניסן תרכ"ז [24 במרס 1866], בי"א טבת תרכ"ח [6 בינואר 1868] ובשבט תרל"ג [פברואר 1873]. בח' כסלו תרכ"ח [דצמבר 1867] נתמנה לשבת ב"בבית דין רבה". בניסן תרל"ב [אפריל 1872] חתם בין דייני העיר על כתב ההמלצה שניתן לרבי אברהם גירון לפני עלייתו לירושלים, ובאדר א' תרל"ה [פברואר-מרס 1874] חותם בתור הרב הכולל בקושטא על פסק דין בענין חזקת הרבנות באדריאנופול. בשנת תרל"ד [1877] נזכר בתור "הרב הכולל" והסכים לספר "יפה ענף". בתרל"ח [1878] תרל"ט [1879] תרמ"ג [1883] ותרמ"ד [1884] נזכר בתורה "הרב הכולל". מצוי מידע רב אודות כהונתו כאב"ד רבה וראש רבני העיר בשנים תרמ"א [1881] ואילך, לפחות עד אלול תרמ"ז [אוגוסט-ספטמבר 1887]. בתרמ"ו [1886] חתם עם רבי משה הלוי בתור רבני העיר על הסכמה לפסק דין של רבה של קהילת רודוס.

[א"ה: ראיתי בספרו של הגר"ח פאלאג'י, "עיני כל חי" עמוד קמט עמ"ס בכורות הסכמה מרבי מאיר יעיש, והגר"ח מתארו בזה הלשון: "הרב הגדול מר קשישא ר"מ ור"מ קושטא". כמו כן הוא נזכר רבות בספרי הגר"ח זלה"ה].

פנקס בית הדין בקושטא, עמוד 74

רבי מאיר יששכר ב"ר יחזקאל אליעזר אבולעפיה

מגדולי רבני טבריה במחצית השנייה של המאה שעברה. נולד בשנת התקס"ט [1809] ויצא כשד"ר למצרים בשנת התרי"ד [1854] ואחר כך למרוקו בשנת התרי"ז [1857] באיגרות השדרו"ת הוא מכונה בתואר "הרב העצום רב משרשיא" האריך ימים ונפטר בטבריה בכ"א בחשוון תרמ"ו [1886] ונטמן שם.

רבי מאיר לאניאדו

נולד בארם צובא נודע כגדול בתורה ובמצוות והשתדל בכל כוחו למען העניים. בשנת תר"ן [1890] עלה עם משפחתו לירושלים ונמנה בין יחידי ישיבת המקובלים "רחובות הנהר". הסכים על ספר "מערות שדה המכפלה" לר"מ אבן צור, וחיבר את כתב היחס של משפחת לאניאדו שנכנס בראש ספר "דגל מחנה אפרים". נמצא חתום על הסכמה מה' שבט תרס"ז ביחד עם רבני ארץ בירושלים לעמוד בפרץ כנגד חילולי שבת ואכילת טריפות. רוב ימיו היה בעל יסורים קשים נפטר יז ניסן התרע"א.